νον δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἐπιστρέψω εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ὅτι παρενέβαινον δυσκολίαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δαπανῶν ἡμῶν. Τοῦτο προεκάλεσε τὸ ταξείδιον τοῦ Γάλλου ταγματάρχου εἰς Ἀθήνας. Τὴν πρωΐαν τῆς 1 Σεπτεμβρίου παρουσιάσθη οὗτος ἐνώπιόν μου. Διηγήθην τότε πρὸς αὐτὸν τὰ λαμβάνοντα χώραν, προσεπάθησα δὲ νὰ δικαιολογήσω τὸν κ. Κουμουνδοῦρον ἐπαναλαμβάνων πρὸς αὐτὸν ὅ,τι ὁ πρωθυπουργὸς μοὶ εἶπεν, ὅτι δηλαδὴ ἠγνόει τίνι τρόπῳ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δαπάνην αὐτὴν εἰς τὴν βουλήν. Ὁ κ. Οὐτιὲ ἐπέμενε νὰ ἴδῃ τὸν πρωθυπουργόν, ἡ δὲ ἐξοχότης, ἣν προειδοποίησα, εὐαρεστήθη νὰ μᾶς δεχθῇ αὐθημερόν. Ὁ ταγματάρχης Οὐτιὲ διηγήθη πρὸς αὐτὴν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐζωγράφησε λακωνικῶς διὰ στρατιωτικῆς εἰλικρινείας τὴν πρόοδον τοῦ ζητήματος καὶ προανήγγειλε τὸ ναυάγιον τοῦ συνεδρίου τῶν πρεσβειῶν, διερμηνεύων τὰς ἐκφρασθείσας γνώμας τῶν μεγιστάνων συνεργατῶν ἡμῶν Τούρκων, οἵτινες ἀσπασθέντες τὴν φιλικὴν λύσιν καὶ τὴν ἰδέαν τῆς συμμαχίας νῦν ἠγανάκτουν βλέποντες τὴν ἐπιμονὴν τῆς Ἑλλ. κυβερνήσ. ἵνα ἡ Εὐρώπη ταπεινώσῃ τὴν Τουρκίαν ἀναγκαστικῶς νὰ παραχωρήσῃ τὰς γαίας της πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἶτα ἐζήτησε τὰ χρήματά του. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, ὁμολογῶ, εὑρέθη λίαν ἐμπερδευμένος, μολονότι ὁ κ. Οὐτιὲ μετὰ πολλῆς ἀβροφροσύνης ἐξεφράσθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ὅταν τελειώσῃ τὸ ζήτημα τότε ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἱκανοποιήσῃ πάντας τοὺς ἐργασθέντας ἐκεῖ, ἀπεκρίθη ὁ πρωθυπουργός. Νῦν δὲν ἔχομεν νόμον ὅπως δικαιολογήσω τὴν δαπάνην αὐτήν. Ὑπετραύλισεν ἐπίσης τινὰς ἄλλας ὁμοίας φράσεις μεστὰς ἐλπίδων ἀπομεμακρυσμένης ἐποχῆς, αἱ ὁποῖαι καθ' ὅσον ἠδυνάμην νὰ ἀναγνώσω ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ κ. Οὐτιὲ δὲν τὸν εὐηρέστουν. Τὸ κατ' ἐμὲ προσεπάθουν νὰ δικαιολογήσω καγὼ διὰ τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων τοὺς λόγους τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἔχων ἐνώπιόν μου τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς ἐξοχότητός του.

Ὅτε ἐγκατελείψαμεν τὴν ἐν Φαλήρῳ ἔπαυλιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Οὐτιὲ διήγειρε καθ' ὁδὸν τοιαύτην μίαν σκηνήν, ἣν πώποτε δὲν θὰ λησμονήσω. Ἀπῄτει παρ' ἐμοῦ τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τῶν χρημάτων των. Ἡ θέσις μου ἦτο δεινή, ἀλλ' ἐγένετο ἔτι δεινοτέρα τὴν ἐπαύριον, ὁπόταν μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως ἴδω τὸν κ. Πρωθυπουργόν, μόλις εἰσῆλθον μοὶ λέγει: — Δὲν μοὶ λέγεις πῶς εἶχες νὰ κάμῃς μὲ μουφλούζιδες! Ἔμεινα ὡς ἐμβρόντητος ἀπέναντι τῆς τοιαύτης λογικῆς. Ὁ κ. Πρόεδρος εἶχεν ἐν τούτοις πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Οὐτιὲ προκαλέσει Β. Διάταγμα διὰ τὰ πρὸ τόσου χρόνου ὑποσχεθέντα 7,000 φράγκα διὰ μίαν ἀρχήν. Ἐν τούτοις καὶ αὐτὰ ἐ σ κ ά λ ω σ α ν, ἀγνοῶ ποῦ. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα; εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν; εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν; Τοῦτο ἡ ἐξοχότης του μόνον γνωρίζει. Μὲ ἔπεμπε πότε πρὸς τὸν κ. Καλλίνσκην, πότε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, πότε πρὸς τὸν ἕνα τμηματάρχην καὶ πότε πρὸς τὸν ἄλλον δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐμπαιζόμενος οὕτω μυστηριωδῶς δι' ὑποσχέσεων ἀμέσου πληρωμῆς, ἀγνοῶ διατί. Τὴν 11 τοῦ Σεπτεμβρίου τέλος ἀντὶ 7000 φράγκων μοὶ ἐνεχειρίσθη διαταγὴ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μόνον 4445 φρ. ἐνῷ τὸ Β. Διάταγμα, ὡς εἶχον πληροφορηθῆ, εἶχε πρὸ πολλοῦ ὑπογραφῆ δι' 7000 φρ. καὶ τοῦτο ὅπως δώσω μέρος πρὸς τὸν κ. Οὐτιὲ ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων πρὸς αὐτὸν καταπείσω δὲ νὰ ἀναχωρήσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 4ην Ὀκτωβρίου ε. ε. θέλουσιν ἐκποιηθῆ ὁλικῶς καὶ ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀποβιώσαντος Σταματίου Λελούδα, ἀποτελούμενα ἐκ διαφόρων τσοχῶν, καστορίων, βελούδων, φοδρῶν κλπ. εὑρισκόμενα ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἀπέναντι τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μαλανδρίνου πρώην «Ὡραία Ἑλλάς». Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν ἄρχεται τὴν 9ην καὶ λήγει τὴν 12ην πρὸ τῆς μεσημβρίας. Διὰ πάντα βουλόμενον ἡ ἀγορὰ εἶναι λίαν συμφέρουσα, διότι θὰ ἔχῃ ἔκπτωσιν 25 τοῖς ο/ο ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀπογραφῇ ὁρισθείσης ἀξίας αὐτῶν, πρὸς δὲ θὰ ὑπενοικιασθῇ καὶ τὸ κατάστημα εἰς αὐτὸν ἐὰν θελήσῃ ἐπὶ τετραετίαν μὲ μικρὸν ἐνοίκιον, κατὰ τὸ ἀρχικὸν ἐνοικιαστήριον.

Ἀντίγραφα τῆς ἀπογραφῆς πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εὑρίσκονται παρὰ τῷ δικηγόρῳ Ἰ. Ζανιᾶ καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν τῷ καταστήματι, καὶ δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 7βρίου 1881.

Ὁ πληρεξ. τῆς Βασιλικῆς Σταμ. Λελούδα ἐπιτρόπου τῶν τέκνων της

Ι. Ζανιᾶς δικηγόρος.

Ποιοῦμαι γνωστὸν τοῖς πελάταις τοῦ μακαρίτου πατρός μου **Ἀθ. Μπρέλη** ὅτι ἀνέλαβον τὴν περαιτέρω ἐξάσκησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος.

Συνάμα δὲ εἰδοποιοῦνται οἱ ἔχοντες δώσει παραγγελίας τεχνητῶν ὀδόντων θὰ λάβωσιν αὐτοὺς μετὰ τὴν 5ην 8βρίου.

Δέχομαι καθ' ἑκάστην κατοικῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης συνοικία Σκάγιανη, οἰκία κ. Ξένου, ἀριθ. 44.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΡΕΛΗΣ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

πρὸς ἐκμάθησιν

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ρητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα

νέαι δραχμαὶ 10

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—**29**

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΝΕΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΒΙΑΤΖΙΝΗ

Λεωφόρος Πανεπιστημίου

(ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

Ὁ ἀγαπῶν τὴν στερεότητα τῶν ἐνδυμάτων, τὴν κομψότητα αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἂς ἐπισκεφθῇ τὸ ἄνω κατάστημα.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ χειμερινὴ φρ. **75.**

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ φθινοπωρινὴ » **65.**

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγειρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν σχέσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλεοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ **ἀναζῶστροι, Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδες** καὶ **ζῶναι** ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ **σπάθαι** ὀστέινα.

ΤΗΙ ΚΑΛΛΑΙΣΘΗΣΙΑΙ

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. **10**

Ὁ κ. Λ. Χάϋμανν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει π ω λ ε ῖ τ α ι εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΚΙΝΙΝΗ ΑΓΓΛΙΚΗ

(*γνησία*)

εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα

«ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΒΑΜΒΑΚΑ»

(οἰκία Λουκᾶ Ῥάλλη)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΥΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Αἰόλου

ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον ἡ «*Μασσαλία*»

Παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος ὀμβρέλλαι ΜΕΤΑΞΩΤΑΙ, ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ, ΒΡΕΞΙΛΙΕΝ, ΣΑΤΕΝ, ΜΑΛΛΙΝΑΙ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑΙ κλ. κλ.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ κατὰ 30 % εὐθηνότεραι τῶν Εὐρωπαϊκῶν

Κομψότης μετὰ στερεότητος

Ταχίστη ἐκτέλεσις τῶν παραγγελειῶν εἰς ποσότητας μεγάλας ἢ μικράς.

!! Ἔλθετε καὶ ἴδετε !!

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ

— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματικα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

ΚΙΝΙΝΗ

ΧΗΜΙΚΩΣ ΚΑΘΑΡΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθεῖσα

ΚΟΠΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ

Πωλεῖται εἰς ἀγγεῖα τῶν 18 γραμμαρίων

!! Εὐτυχὴς Εὐκαιρία !!

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)

—«RELIANCE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν

400,000

ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:

Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.

Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ

Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σία.

Σύρῳ » » » Βασ. Παδοβᾷ.

Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μακρῇ.

Ι. Κ. Μασσων

Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ξ. ΒΑΘΗ

ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

Πρὸς εὐκολίαν τῶν οἰκογενειῶν, ξενοδοχείων, καφενείων κλπ. ἔχει **Ἀποθήκην Ζύθου** εἰς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα παράρτημα αὐτοῦ· αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ἐπίτηδες ὑπηρέτου, ὅστις μεταφέρει τὸν ζῦθον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα.

Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου προσεγγίζουν ἀτμόπλοια.

Πωλεῖ καὶ **ζυθόχορτον** διὰ τοὺς πάσχοντας τὸν στόμαχον καὶ μαγιὰ μπύρας.

Ζητοῦνται ἐργάται διὰ τὸ ζυθοποιεῖον Βαθη.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1050

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 3 Ὀκτωβρίου 1881 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50

Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Ὀκτωβρίου — Ὁ ἐν Τύνιδι πρόξενος τῆς Ἰταλίας διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων καταλήψεως τῆς Τύνιδος.

Ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ ὁμιλῶν ἐν Νεοκάστελ ἐνέκρινε τὴν κοινὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐνέργειαν ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἄδεται, ὅτι ἰταλικὰ καὶ τουρκικὰ θωρηκτὰ θέλουσιν μεταβῆ εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

REUTER

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Ὀκτωβρίου. — Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ στείλωσι τὰς αὐτὰς ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἐν Καΐρῳ ἀντιπροσώπους των.

Ὁ «Αἰὼν» τῶν Παρισίων λέγει, ὅτι ὁ κ. Γρεβὺ θέλει προσκαλέσει τὸν κ. Γαμβέταν καὶ θέλει τῷ παραχωρήσει πᾶσαν ἐξουσίαν, ὅπως ἐκδώσῃ τὸ πρόγραμμά του καὶ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, αὐθημερόν. — Πιστεύουσι γενικῶς ἐνταῦθα, ὅτι τὰ θωρηκτά, τὰ σταλέντα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἕνεκεν τῆς ταραχῆς τῶν πνευμάτων τῆς προξενηθείσης ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν Τούρκων ἐπιτρόπων, δὲν θέλουσιν ἀναχωρήσει παρὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐπιτρόπων τῆς Πύλης.

HAVAS.

Ὡς χθὲς ὑπεσχέθημεν καταχωρίζομεν κατωτέρω τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῆς ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτῶν:

Δευτέρα ἐπιστολὴ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀρτὶ ἐπανελθόντος ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀνταποκριτοῦ, ἣν δημοσιεύομεν σήμερον ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου Αὐστριακῆς πολιτικῆς. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν ἡ προηγουμένη ἐπιστολὴ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς ἡμέτεραι κρίσεις μεγάλην προὐκάλεσαν προσοχὴν καὶ οὐκ ὀλίγας παρήγαγον συζητήσεις καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Ἐν Βιέννῃ, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Παρισίοις, ἐν Πετρουπόλει, ἔτυχον αὗται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δυσμενῶν ἐπικρίσεων· ἀλλ' αἱ ἐπικρίσεις αὗται ἦσαν τοιαῦται οἵας ἀταράχως δύναταί τις ν' ἀκούῃ, καθ' ὅσον ἦσαν ἐν πάσῃ σχεδὸν περιπτώσει περιέργως ἄσκοποι. Ἐν Γερμανίᾳ κατηγορήθημεν ὡς «ἐπιτηδείως ῥίψαντες μῆλον ἔριδος ὅπως ἀποσπάσωμεν τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τἀνάπαλιν· καὶ οὕτω ματαιώσωμεν τὴν τριπλῆν συμμαχίαν.» Ἐν Βιέννῃ ἐθεωρήθη ὅτι «προετείναμεν ἀναίσχυντόν τινα διαμελισμὸν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας προσφέροντες τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὴν Αὐστρίαν ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν Αἴγυπτον·» καὶ οὐδόλως ἐκπληττόμεθα μανθάνοντες, ὅτι ἡ τοιαύτη πρότασις καὶ ἡ περὶ αὐστριακῆς πολιτικῆς θεωρία, ἣν προϋποθέτει «ἀπεκηρύχθη μετ' ἀγανακτήσεως.» Ὑπὸ τῆς ἡμιεπισήμου ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως, ἥτις δὲν ὁμιλεῖ ἄνευ ὁδηγιῶν, κατηγορήθημεν ὡς συνηγοροῦντες ὑπὲρ «τυχοδιωκτικῶν κινημάτων.» Ἐν ὀλίγαις δὲ λέξεσι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ ἀραὶ ἀποτελοῦσιν ἀξιοπερίεργον περίπτωσιν τῆς βλάβης, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ διὰ τῆς τυφλῆς πίστεως εἰς ἀτελεῖς τηλεγραφικὰς περιλήψεις. Οἱ ξένοι ἡμῶν ἐπικριταὶ ἐστήριξαν τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν οὐχὶ εἰς ὅ,τι ἐρρέθη ἀλλ' εἰς ὅ,τι σύντομόν τι ἀπόσπασμα παρέστησεν ἡμᾶς ὡς εἰπόντας· καὶ κατὰ συνέπειαν ἐσύγχισαν τὰς ἡμετέρας παρατηρήσεις καὶ τὴν τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ ἐπιστολήν, καὶ παρενόησαν ἀμφότερα. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν ἰδέας περὶ τοῦ τί γίνεται καὶ περὶ τοῦ τί ὤφειλε νὰ γίνῃ, παρετηρήσαμεν ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρῳ, ὅτι «αἱ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδείξεις δὲν εἶναι εἰσέτι ὁριστικαί,» καὶ ὅτι «καὶ ἐὰν ἦτο ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ Αὐστρία ἦτο προωρισμένη μετὰ δέκα ἢ εἴκοσιν ἔτη νὰ καταβῇ μέχρι τοῦ Αἰγαίου, τὸ ἄλλο ζήτημα ἦτο ἐὰν ἡ ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν παρουσία αὐτῆς ἤθελεν ἔχει τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.» Ὅ,τι δὲ διϊσχυρίσθημεν ἦτο, ὅτι μεταβολαὶ ἐπέκειντο ἐν τῇ διανομῇ τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς δυνάμεως ἐν τῇ Μεσογείῳ· ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἰνδίας ἀγούσῃ ὁδῷ δὲν ἠλαττοῦντο· καὶ ὅτι εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶναι ἐὰν διὰ καθαρᾶς τινος πολιτικῆς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐξησφαλίζοντο τὰ συμφέροντα ταῦτα, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν γεωγραφικῶν ἀναγκῶν τοῦ ζητήματος, ζωτικὴν κέκτηνται σπουδαιότητα δι' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ βρεττανικοῦ κράτους. Τὸ νὰ χαρακτηρίζῃ τις τοῦτο ὡς ἴσον πρὸς «πρότασιν περὶ διαμελισμοῦ τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας» εἶναί τι πλέον ἢ παρεννόησις· εἶναι διακήρυξις οὐδεμίαν ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὰ γεγονότα.

Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ πραγματεύεται περὶ τῶν ἐλασσόνων κρατῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Ἡ πρότασις αὐτοῦ εἶναι, ὡς καὶ πρίν, ἡ πιθανὴ διοργάνωσις τῶν τοῦ Αἵμου ἐπαρχιῶν ὑπὸ αὐστριακὴν ἐπικυριαρχίαν, ἐκεῖ ἔνθα «δὲν ἀπαιτεῖται ἢ δὲν εἶναι κατορθωτὴ ἡ ἡγεμονία»· καὶ περαιτέρω ἀποπειρᾶται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τοιοῦτόν τι ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ μόνη δυνατὴ λύσις ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ εἰσέτι ἐκκρεμοῦς ἀνατολικοῦ ζητήματος. Οὐδεὶς δύναται νὰ μεμφθῇ αὐτὸν ὡς ἀτενίζοντα εἰς λίαν ἀπομεμακρυσμένον μέλλον. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ 1875—1878 γεγονότα κατέστησάν τι πρόδηλον, τοῦτο εἶναι, ὅτι ἐξόχως εὐκτέον ἦτο, ὅπως πάντες τοῦ προβλήματος οἱ ὅροι τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ κόσμου, καὶ ὅπως τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀξιώσεις ἑκάστης δυνάμεως, ὡς καὶ τὰ προσόντα ἑκάστης ἐθνικότητος, ἐναργῶς κατανοηθῶσι πρὶν ἢ σημάνῃ ἡ τῆς κρίσεως ὥρα. Ὁ κ. Grant Duff ἀείποτε ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ ἰδίως καθίστα οὕτω δυσχερὲς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἦτο ἡ περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ φύσεως ἄγνοια ἀπὸ μέρους τοῦ κοινοῦ ἐν γένει καὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας. Αἱ περὶ αὐτοῦ γνώσεις ἡμῶν εἶναι νῦν πλείονες, ἀλλ' εἰσέτι δὲν γινώσκομεν περὶ αὐτοῦ τόσα, ὅσα ἠδυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν· καὶ ἡ παροῦσα ἐποχὴ χορηγεῖ κατάλληλον εὐκαιρίαν πρὸς περαιτέρω αὔξησιν τῶν ἡμετέρων γνώσεων. Οὐδεὶς ὑποθέτει, ὅτι ἡ ὑφισταμένη τῶν πραγμάτων κατάστασις θέλει διὰ παντὸς διαρκέσει· ἐάν τις εἶχε τοιαύτην ἰδέαν, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτικὴ ἐξέγερσις θὰ διήνοιξεν ἀναμφιβόλως τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Ἡ ἰσοσταθμία εἶναι οὕτως ἀμφιρρεπής, ὥστε ἡ ἐλαχίστη ἐπαφὴ δύναται νὰ διαταράξῃ αὐτήν· ἡ κοινὴ συναίνεσις ἡ συγκρατοῦσα τὰ πράγματα εἰς τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῶν θέσιν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ ἐξ αὐτῆς παραίτησις ἑνὸς οἱουδήποτε τῶν συμφωνησάντων μερῶν, ἠδύνατο αὖθις νὰ ἐπενέγκῃ τὴν σύγχυσιν. Διὰ τοῦτο δὲ συζητήσεις, οἷαι αἱ τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ οὐδόλως εἶναι ἀνωφελεῖς, ἅτε δὴ ἀποτελοῦσαι συμβολὴν εἰς τὰς γνώσεις ζητήματος μεγίστην πρακτικὴν σπουδαιότητα κεκτημένου. Ποία ἔσται ἡ προσεχὴς τῶν πραγμάτων φάσις ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου; Ἡ ἀπάντησις, ἣν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην δίδει, εἶναι τοιαύτη, ὁποίαν πολλοὶ θέλουσι διστάσει ν' ἀποδεχθῶσι. Μικρὰν ἔχει ἰδέαν περὶ τῆς πρὸς αὐτοδιοίκησιν ἱκανότητος οἱασδήποτε τῶν προκειμένων ἐθνικοτήτων· καὶ προφητεύει, ὅτι αὗται θέλουσιν, ἐν οὐχὶ ἀπομεμακρυσμένῃ ἐποχῇ, καταναγκαστικῶς συνενωθῆ ὑπὸ εἶδός τι αὐστριακῆς προστασίας. Μετ' ἐμφάσεως ἴσης πρὸς τὴν τοῦ λόρδου Straugford ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου, ὅπερ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς καὶ προβαίνει περαιτέρω διϊσχυριζόμενος, ὅτι ἐπίσης μεγάλη ὑπάρχει ἀντιπάθεια μεταξὺ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι «ἐκ φύσεως ἀναρχικοὶ —ἀξιοθαύμαστοι βάρβαροι», ἀνίκανοι νὰ διαβιῶσιν ἐν εἰρήνῃ πρὸς τοὺς γείτονας αὐτῶν, ἐκτὸς ὅταν ἀναγκάζωνται ὑπὸ ἀ ν ω τ έ ρ α ς β ί α ς. Οὔτε δέ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ, αἱ φυλαὶ αὗται κέκτηνται τοὺς θεσμούς, ἐφ' ὧν κράτη δύνανται νὰ θεμελιωθῶσι. Καὶ ἡ Ἑλλὰς αὐτή, ἥτις εἶναι ἡ μάλιστα πασῶν τῶν φυλῶν τούτων ἀνεπτυγμένη, ἐμποδίζεται ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πολιτεύματος καὶ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ καταστῇ ἰσχυρὸν κράτος· καὶ πολλοὶ

24=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=24

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΦΑΝΤΙΝΑ — **ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ**

Περὶ ἑσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας τὸν συνέλαβον. Τριάκοντα καὶ ἓξ ὥρας δὲν εἶχε φάγει τίποτε, οὔτε κοιμηθῆ. Κατεδικάσθη διὰ τὴν δραπέτευσιν ταύτην εἰς παράτασιν ποινῆς τριετῆ· ἔγιναν ὀκτὼ τὰ πέντε ἐν κατέργῳ ἔτη. Τὸ ἕκτον ἔτος, ἦλθε πάλιν ἡ σειρά του νὰ δραπετεύσῃ. Τὸ ἐπεχείρησε, δὲν τὸ κατώρθωσεν. Ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου δὲν εὑρέθη παρών. Παραυτα ἐβρόντησεν εἰς πυροβολισμὸς ἐκ τοῦ κατέργου, ὡς γίνεται συνήθως πρὸς γνῶσιν τοῦ κόσμου, ὅτι κατάδικος ἐδραπέτευσε. Οἱ περίπολοι τῆς νυκτὸς τὸν εὗρον κεκρυμμένον ὑπὸ τὸ σκάφος πλοίου ναυπηγουμένου. Ἠθέλησε νὰ τοῖς ἀντισταθῇ· τὸ πταῖσμά του ἐπεβαρύνθη. Δραπέτευσις καὶ ἀνταρσία κατὰ τῆς ἐξουσίας. Ἡ πρᾶξις αὕτη, προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ κώδικος, ἐτιμωρήθη διὰ προσθήκης πέντε ἐτῶν ἐν κατέργῳ, μετὰ διπλῆς ἁλύσεως κατὰ τὰ δύο ἐξ αὐτῶν. Γίνονται τὰ ἔτη δεκατρία. Τὸ δέκατον ἔτος, ἐπανῆλθεν ἡ σειρά του· πάλιν ἀπεπειράθη, πάλιν ἀπέτυχε. Προσθήκη τριῶν ἐτῶν διὰ τὴν νέαν ταύτην ἀπόπειραν. Γίνονται τὰ ἔτη δεκαέξ. Τέλος, κατὰ τὸ δέκατον τρίτον νομίζω, ἔτος, ἀπεπειράθη καὶ τὸ τελευταῖον νὰ δραπετεύσῃ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσεν ἄλλο, εἰμὴ νὰ τὸν συλλάβωσι μετὰ τεσσάρων ὡρῶν ἀπουσίαν. Ἕτερα τρία ἔτη διὰ τὰς τέσσαρας ταύτας ὥρας. Δεκαεννέα ἔτη. Τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1815, τέλος, ἀπελύθη. Σημειωτέον ὅτι εἶχε ῥιφθῆ εἰς τὸ κάτεργον τῷ 1796, ἐπειδὴ συνέτριψε μίαν ὕαλον καὶ ἥρπασεν ἕνα ἄρτον.

Τόπον τώρα διὰ μικράν τινα παρένθεσιν. Δεύτερον ἤδη ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος βιβλίου, μελετῶν τὸ ποινικὸν ζήτημα καὶ τὰς τοῦ ὑπὸ νόμου ἐπιβαλλομένας τιμωρίας, ἀπαντᾷ τὴν κλοπὴν ἑνὸς ἄρτου ὡς ἀφετηρίαν τῆς καταστροφῆς μιᾶς ὅλης εἱμαρμένης. Ἀγγλική τις στατιστικὴ πιστοποιεῖ ὅτι, ἐν Λονδίνῳ, ἐκ πέντε κλοπῶν, αἱ τέσσαρες ἔχουσιν ἄμεσον ἀφορμὴν τὸν λοιμόν.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης εἰσῆλθεν εἰς τὸ κάτεργον κλαίων καὶ στενάζων· ἐξῆλθε νῦν ἀπαθής. Εἰσῆλθεν ἀπεγνωσμένος· ἐξῆλθε βλοσυρός.

Τί διέτρεξεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ψυχῇ;

Ζ'.

ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΟΥ ΤΑ ΕΝΤΟΣ

Πειραθῶμεν ὅπως παραστήσωμεν αὐτὸ διὰ λόγων.

Ἡ κοινωνία πρέπει νὰ παρατηρῇ τὰ πράγματα ταῦτα, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶνε ἡ πράττουσα αὐτά.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἦτον, ὡς εἴπομεν, ἄνθρωπος ἀμαθής· ὄχι ὅμως ἠλίθιος. Ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἀνημμένη ἡ κοινὴ λαμπάς, ἡ φυσική. Ἡ δυστυχία, ἥτις ἔχει καὶ αὐτὴ ἴδιον φέγγος, ηὔξησε τὴν ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ αὐγήν. Ὑπὸ τὴν ῥάβδον, ὑπὸ τὰ δεσμά, ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἐν τοῖς κόποις, ὑπὸ τὸν φλογερὸν τοῦ κατέργου ἥλιον, ἐπὶ τῆς ξυλίνης κοίτης τῶν καταδίκων, ἐνέβλεψεν ἐν τῇ συνειδήσει του καὶ ἐσχημάτισε σκέψιν. Κατέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν δικαστήριον.

Καὶ πρῶτον ἤρχισεν ἀνακρίνων τὸν ἴδιόν του ἑαυτόν. Εἶδεν ὅτι δὲν ἐτιμωρήθη ἀδίκως· ἀνεγνώρισεν ὅτι ἀθῶος δὲν ἦτον. Ὡμολόγησεν ὅτι μετῆλθε πρᾶξιν ἐσχάτην καὶ ἀξιόμεμπτον· ὅτι ἂν ἐζήτει ἐκεῖνον τὸν ἄρτον ὃν ἥρπασεν, ἴσως δὲν θὰ τὸν ἠρνοῦντο εἰς αὐτόν· ὅτι ὁπωσδήποτε, προτιμότερον ἦτο νὰ τὸν περιμείνῃ, εἴτε ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης, εἴτε ἐκ τῆς ἐργασίας· ὅτι δὲν εἶνε διόλου ἀνεπίδεκτος κατανεύσεως ἡ ἐρώτησις «εἶμ' πορῶ νὰ περιμένω ὅταν πεινῶ;» Ὅτι αὐτὸς δὲν εἶνε λόγος. ὅτι, πρῶτον μέν, σπανιώτατον εἶναι τὸ ν' ἀποθάνῃ τις, κατὰ γράμμα τῆς πείνης· ἔπειτα δέ, κατὰ δυστυχίαν ἢ κατ' εὐτυχίαν, ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλασμένος οὕτως, ὥστε ἐπὶ μακρὸν νὰ πάσχῃ, πολὺ νὰ πάσχῃ ἠθικῶς τε καὶ φυσικῶς, χωρὶς ν' ἀποθνήσκῃ· ὅτι ἐχρειάζετο λοιπὸν ὑπομονή· ὅτι τοῦτο θὰ ἦτον καλήτερον, ἔστω καὶ διὰ τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα ἀνήλικα παιδία· ὅτι ἦτον παραφροσύνη τὸ νὰ θελήσῃ, αὐτὸς ἀσθενὴς καὶ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, νὰ συλλάβῃ τὴν κοινωνίαν ὅλην ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου, καὶ νὰ φαντασθῇ ὅτι ἀπαλλάττεταί τις ἀπὸ τῆς πενίας διὰ τῆς κλοπῆς· ὅτι, ὁπωσδήποτε, εἶναι κακίστη θύρα ἐξόδου ἀπὸ τῆς πενίας, ἡ θύρα δι' ἧς εἰσέρχεταί τις εἰς τὴν ἀτιμίαν· ὅτι, τέλος, ἔπταισε.

Ἔπειτα δ' ἐπηρώτα ἑαυτόν.

Ἂν αὐτὸς ἦτον ὁ μόνος πταίστης ἐν τῇ ἐναισίμῳ αὐτοῦ ἱστορίᾳ. Ἄν, πρῶτον, δὲν ἦτον πρᾶγμα σπουδαῖον τὸ νὰ λείψῃ ἐργασία εἰς αὐτὸν ἐργάτην· τὸ νὰ λείψῃ ἄρτος εἰς αὐτὸν φίλεργον. Ἄν, ἔπειτα, ἀφοῦ τὸ πταῖσμα ἐπράχθη καὶ ὡμολογήθη, δὲν ἦτον ἡ τιμωρία ἀνηλεὴς καὶ ὑπέρμετρος. Ἂν δὲν κατεχράσθη πλειότερον ὁ νόμος ἐν τῇ ποινῇ, παρ' ὅσον κατεχράσθη ὁ ἔνοχος ἐν τῷ πταίσματι. Ἂν ἡ τρυτάνη δι' ἧς σταθμίζεται τὸ δίκαιον ἔχῃ τὰς πλάστιγγας ἰσορρόπους, καὶ δὲν ἦναι βαρυτέρα ἡ πλάστιγξ ὅπου τίθεται τὸ ἀντίποινον. Ἂν ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς ποινῆς δὲν ἐξαλείφῃ τὸ πταῖσμα, καὶ δὲν στρέφῃ τὸ πρᾶγμα ἀντιθέτως, ἀντικαθιστῶσα εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἐνόχου τὸ ἔγκλημα τοῦ τιμωροῦ, μεταβάλλουσα τὸν ἔνοχον εἰς θῦμα, τὸν χρεώστην εἰς δανειστήν, καὶ τρέπουσα ὁριστικῶς τὸ δίκαιον μᾶλλον πρὸς τὸ μέρος τοῦ παραβιάσαντος αὐτό. Ἂν αὕτη ἡ ποινή, ἡ ἐπιβαρυνομένη κατὰ πᾶσαν ἀπόπειραν δραπετεύσεως, δὲν καταντᾷ ἐπὶ τέλους κατάχρησις τοῦ ἰσχυροτέρου ἐπὶ τοῦ ἀσθενεστέρου, ἔγκλημα τῆς κοινωνίας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, ἔγκλημα τῆς κοινωνίας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, ἔγκλημα ἐπαναλαμβανόμενον καθεκάστην, καὶ ἔγκλημα διαρκέσαν ἐπὶ δεκαεννέα ἔτη.

Ἠρώτησε καθ' ἑαυτόν, ἂν ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία ἔχῃ ὁ

τῶν σλαβονικῶν λαῶν διατελοῦσιν ἐν καταστάσει ὀλίγον ἀφεστώσῃ τοῦ ἀρχεγόνου Ἀρκαδικοῦ προτύπου, ἐν ᾗ πᾶσα αὐτεξούσιος ἐνέργεια ἀποβαίνει ἀδύνατος. Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ἡ πλησιεστάτη τῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ ἐκείνη, ἥτις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐντολῆς αὐτῆς ἥκιστα ἐκτεθήσεται εἰς διεθνεῖς ἀντιζηλίας, ὀφείλει θᾶττον ἢ βράδιον νὰ λάβῃ τὰ κράτη ἐκεῖνα ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς — ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι ἡ Αὐστρία προώρισται νὰ καταστῇ ὁ κληρονόμος τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ὅτι συνειδυῖα τὸν προορισμὸν αὐτῆς τοῦτον, λαμβάνει ἤδη τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ πρόσφορα μέτρα.

Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς γράφει μετὰ τῆς αὐθεντίας ἀνδρὸς καλῶς γινώσκοντος τὴν Ἀνατολήν· ἀλλὰ πολὺ ἀπέχομεν τοῦ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι αἱ γνῶμαι αὐτοῦ εἶναι τοιαῦται, οἷαι ὤφειλον νὰ τύχωσι γενικῆς συμφωνίας. Βεβαίως ἐὰν ἡ μὲν Αὐστρία ἐπιθυμῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, αἱ δὲ ἄλλαι δυνάμεις καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσσία δώσωσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς τοῦτο, τότε ἡ Αὐστρία θέλει προχωρήσει μέχρι Θεσσαλονίκης· καὶ ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω πρόοδος αὐτῆς θέλει συνεπάγεσθαι τινὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα προβλέπει ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής. Ἀφ' ἑτέρου δὲ περιττὸν εἶναι ἴσως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπὶ τὰ πρόσω πρόοδος αὐτῆς δὲν ἤθελεν εἶναι σύμφωνος οὔτε πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ὡς διετυπώθη αὕτη ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος κατὰ πλείστας ὅσας ἀξιομνημονεύτους περιπτώσεις, πρὸ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ κατ' αὐτήν, οὔτε πρὸς τοὺς ἐπικρατοῦντας πόθους οἱασδήποτε τῶν ἐθνικοτήτων. Ἐὰν ἡ Αὐστρία ἀπεφάσισε νὰ σπεύσῃ ζητοῦσα τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ προβῇ, αἰτία τούτου ἤθελεν εἶναι ἐπιθυμία τοῦ νὰ προσθέσῃ νέας χώρας εἰς τὴν ἤδη δυσκυβέρνητον αὐτοκρατορίαν, ἐν μέρει ἡ ἐπιθυμία ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως, καὶ ἐν μέρει ἡ ἐπιθυμία τῆς στρατιωτικῆς αὐλῆς τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν Ἀλβανίαν ὡς κατάλληλον μέρος στρατολογίας καὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς πρόσφορον μέρος ναυτολογίας. Τὸ ἔργον καὶ ὑπὸ τὰς ἀρίστας περιστάσεις δὲν ἤθελεν εἶναι εὐχερές. Ἀκόμη καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ διπλωματία ἐξωμάλινε πᾶσαν διεθνῆ δυσκολίαν, εἶναι πιθανόν, ὅτι ὁ σλαβονικὸς καὶ Ἑλληνικὸς λαός, ὅστις εἶναι ὀρθόδοξος κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, ἤθελε προθύμως ἀποδεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν ἢ τὴν ἐπικυριαρχίαν καθολικῆς δυνάμεως ἐν τοῖς διαβουλίοις τοῖς ὁποίοις ἡ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Μαγυάρων πολιτικὴ βασιλεύει; Ἀδύνατον εἶναι νὰ προείπῃ τις τί ἐνδέχεται νὰ συμβῇ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ὡς εἴπομεν, οὐδεὶς δύναται νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι ἡ ὑφισταμένη τῶν πραγμάτων κατάστασις εἶναι διαρκοῦς φύσεως· ἀλλ' ὅλαι αὗται αἱ τοῦ μέλλοντος λύσεις δέον νὰ γίνωνται ἀποδεκταὶ μετὰ παντὸς δισταγμοῦ. Ἀνάγκη νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, νὰ ἐξετάζωνται ὡς διάφοροι τοῦ ζητήματος λύσεις καὶ ἐκεῖνοι, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων πραγμάτων ὤφειλον νὰ ὦσιν ἕτοιμοι διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην λύσιν. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ ὑποδεικνυομένη αὕτη ἀνάπτυξις τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι ζήτημα οὔτε διὰ τὴν σήμερον οὔτε διὰ τὴν αὔριον. Ἡ ἄμεσος ἀνατολικὴ ἀνησυχία προέρχεται οὐχὶ ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς τῆς Μεσογείου, οὐχὶ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀλλ' ἐκ τοῖς Τύνιδος καὶ τοῦ Καΐρου. Οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἐκεῖ δέον ν' ἀτενίζωσι καὶ πράγματι ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ ὄμματα—εἰς τὰ ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ τὴν Ἁγίαν πόλιν Kairwan, τὴν Μέκκαν τῆς Ἀφρικῆς, προόδου τῶν Γάλλων, καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς πρὸς τὸν κεδίβην σουλτανικῆς πρεσβείας. Μετὰ τὴν σύγχυσιν εἰς ἣν ὁ μουσουλμανικὸς κόσμος ἐρρίφθη ὑπὸ προσφάτων γεγονότων, ἡ προσοχὴ ἡμῶν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσηλωθῇ εἰμὴ εἰς ἓν ζήτημα ἤτοι εἰς τὴν διὰ τῆς Αἰγύπτου ἐξασφάλισιν τῆς ἡμετέρας ὁδοῦ. Ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι αὕτη οὐδένα διατρέχει νῦν κίνδυνον, καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ χωρὶς αἱ σχέσεις ἡμῶν πρὸς τὰς φιλικῶς διακειμένας δυνάμεις νὰ ὑποστῶσιν ἀλλοίωσίν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Αἴγυπτος.

Εἰς τοὺς «Καιροὺς» τηλεγραφοῦσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας τῇ 6 Ὀκτωβρίου.

«Τὸ τουρκικὸν πολεμικὸν πλοῖον Talhia, φέρον τὴν ἐκ Κων)πόλεως πρεσβείαν ἀφίκετο σήμερον τὴν πρωΐαν. Ἡ πρεσβεία αὕτη ἀπαρτίζεται ἐκ προσώπων ἐξ καὶ συνοδεύεται ὑφ' ἑνὸς λόχου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Ἀνεχώρησε δὲ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν εἰς Κάϊρον. Κατὰ τὰ φαινόμενα ἡ γνώμη κρατύνεται, ὅτι ἡ Τουρκία ἐνεργεῖ ὑπὸ ξένην, οὐχὶ ὅμως ἀγγλογαλλικὴν πίεσιν, ἢ ὅτι ἐὰν ἐνεργῇ αὐθορμήτως, ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἔσται εἰρηνικὴ καὶ ἀντίθετος εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν προεστώτων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ μόνη δυνατὴ λύσις ἄνευ τῆς ξένης κατοχῆς φαίνεται, ὅτι εἶναι ἡ ἄμεσος φυλάκισις τῶν ἡγετῶν τοῦ κινήματος. Τὸ 4ον σύνταγμα καὶ τὰ τοῦ Arabi ἀνεχώρησαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς El Wady, διαφόρων λόγων καὶ χαιρετισμῶν γενομένων ἐν τῷ σταθμῷ. Ἡ τοῦ στρατοῦ τοποθέτησις οὐχὶ μακρὰν τοῦ Καΐρου καὶ τῆς διώρυγος σφοδρῶς ἐπικρίνεται, ἀκόμη καὶ ὑπό τινων τῶν ὑπουργῶν, ἅτε δὴ διασπείρουσα δυσαρέσκειαν καὶ προδίδουσα ἀδυναμίαν. Τινὲς πάλιν, ἱκανοὶ νὰ κρίνωσι, φρονοῦσιν, ὅτι ὁ Σερὶφ ἀποκτᾷ ὁσημέραι νέας δυνάμεις, καὶ ὅτι ὁ Arabi ἐκπίπτει τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς 9 ὅμως Σεπτεμβρίου τὸ αἴσθημα τοῦτο μετεδόθη ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν λαόν.

Ἡ ἀδομένη ἐπιστροφὴ τῶν πριγκίπων Χασὰν καὶ Χουσεὶν χαρακτηρίζεται ὡς πρόωρος. Ἀπαίσιον εἶναι, ὅτι θεωρεῖται κἂν ὡς πιθανή. Τοὐλάχιστον ὁ Χουσεὶν ἀντιπροσωπεύει τὴν χειρίστην φάσιν τῆς τοῦ Ἰσμαὴλ ἐλεεινῆς διοικήσεως.

Ἡ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐμπνέει ἀπελπισίαν.

Τουρκία

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα:

«Ἡ Πύλη δημοσιεύει σήμερον ἐπίσημόν τινα διακοίνωσιν περὶ τῶν εἰς Αἴγυπτον ἀποσταλέντων εἰδικῶν ἀπεσταλμένων, κατὰ τὴν φράσιν ὀλίγον διαφέρουσαν τοῦ ἐν τῷ εἰδικῷ παραρτήματι τῆς «Βακὴτ» χθὲς τὸ ἑσπέρας δημοσιευθέντος ἐγγράφου. Ἔχει δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς: «Ἡ Α. Υ. ὁ Κεδίβης ἐγνωστοποίησε τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, ὅτι τὸ ἐσχάτως ἀναφυὲν ἐπεισόδιον ἐπερατώθη, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς μεγάλης σπουδαιότητος, ἣν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἀποδίδει εἰς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου, διετάχθη διὰ σουλτανικοῦ ἰραδὲ ἡ εἰς Αἴγυπτον ἀποστολὴ εἰδικῶν ἀπεσταλμένων, ἤτοι τῶν Α. Ε. Ἀλῆ Νιζὰμ πασᾶ, τοῦ Μουσὶρ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, καὶ τοῦ Ἀλῆ Φουὰδ βέη, συμβούλου τοῦ κράτους, οἵτινες εἶναι ἐντεταλμένοι νὰ ἐκφράσωσι πρὸς τὸν Κεδίβην τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου διὰ τὰ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ληφθέντα μέτρα καὶ νὰ ἀνακοινώσωσιν αὐτῷ τὰς ἰδέας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐξασφαλίσεως διαρκοῦς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας. Αἱ Α. Ε. ἀνεχώρησαν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον, μετὰ τῶν ἀκολούθων αὐτῶν, διὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς θαλαμηγοῦ Talhia, ἥτις ἐπίτηδες ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν».

Αὐστρία

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» τῇ 6 Ὀκτωβρίου τὰ ἑξῆς:

«Αἱ περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀποστολῆς τῶν δύο τούρκων ἐπιτρόπων εἰκασίαι ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλ' ὁσημέραι κρατύνεται ἡ ἰδέα, ὅτι ὑπάρχει σοβαρὸς κίνδυνος ἐπικειμένου τινὸς πραξικοπήματος. Ἐὰν μὴ πᾶσαι, τινὲς τοὐλάχιστον τῶν δυνάμεων ἔλαβον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νύξεις τινὰς περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀλῆ Φουὰδ καὶ τοῦ Ἀλῆ Νιζὰμ, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἐθεωρήθησαν ὡς ἐπαρκεῖς. Αἱ ἐξηγήσεις δὲ αὗται ἀναμφιβόλως ἐδόθησαν πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς παραχθείσης ἐντυπώσεως καὶ τῶν ὡς ἐκ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποστολῆς ἐγερθέντων φόβων. Ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς «Βακὴτ» ἐδημοσίευσεν ἔγγραφόν τι λέγον, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν δύο ἐπιτρόπων, ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη ὅπως, μετὰ τοῦ Κεδίβου, ἐνεργηθῶσιν ἀνακρίσεις τινὲς ἀφορῶσαι εἰς παράπονά τινα καταγγελθέντα ὑπὸ μέρους τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ κατά τινων δημοσίων λειτουργῶν, καὶ ὅτι ὁ Ἀλῆ Φουὰδ καὶ ὁ Ἀλῆ Νιζὰμ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλει ἔκθεσιν περὶ πάντων τῶν διατρεξάντων.

Ταὐτοχρόνως δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδων δημοσιευθεῖσα εἴδησις, ὅτι ὁ Χαλὶμ πασᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, χαρακτηρίζεται ὡς ἀνακριβής. Ἐνδέχεται πλὴν τῆς πρεσβείας ταύτης νὰ ἐστάλῃ καὶ ἄλλη τις ἐμπιστευτική, ἀλλὰ περὶ ταύτης οὐδὲν θετικὸν δύναται νὰ ῥηθῇ. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Καΐρου ὑπάρχει ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία, τοιαῦται ἐμπιστευτικαὶ συνεννοήσεις ἀδύνατον νὰ ἐμποδισθῶσιν. Ἡ ἀποστολή, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, φαίνεται, ὅτι παρήγαγε τὴν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραχθεῖσαν ἐντύπωσιν, ὅτι δηλ. ἡ κυρίαρχος δύναμις χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς ὤφειλε νὰ πράξῃ τι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ καὶ ὅτι τοιαύτη ἐπιτροπὴ ἐντεταλμένη τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἐθεωρήθη ὡς ἡ μέλλουσα νὰ προκαλέσῃ ἥττονας ἀντιρρήσεις».

Κύπρος.

Ἡ ἐν Λεμησσῷ νέα προκυμαία ἐνεκαινίσθη χθὲς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Biddulph μετὰ μεγάλης πομπῆς, πλείστων εὐρωπαίων καὶ Κυπρίων παρευρεθέντων. Ὁ δήμαρχος καὶ ὁ μουφτῆς ἐπέδωκαν τῷ Μεγ. Ἁρμοστῇ ἐγγράφους προσφωνήσεις, ἐν αἷς γίνεται μνεία τῶν μεγάλων εἰς τὴν ἀτμοπλοΐαν παρεχομένων εὐκολιῶν διὰ τῆς νέας ταύτης προκυμαίας καὶ τῆς εὐημερίας, ἥτις ἐγένετο καταφανὴς ἐν τῇ νήσῳ ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Ἄγγλοι κατέλαβον αὐτήν. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐδόθη πρόγευμα, εἰς ὃ 100 περίπου συνδαιτυμόνες παρεκάθησαν. Ἡ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας πρόποσις ἐγένετο δεκτὴ μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ στρατηγὸς Biddulph ἀπαντῶν εἰς πρόποσίν τινα εἰς τιμὴν αὐτοῦ γενομένην, ὑπέδειξε τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Λεμησσοῦ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη. Κατὰ τὸ 1878 τὰ ἐξαχθέντα ἐμπορεύματα ἀνέβαινον εἰς 85,900 λίρ. κατὰ τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος εἰς 143,577 λίρ. Ἀνήγγειλεν, ὅτι διάφοροι μεταρρυθμίσεις πρόκειται νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐν ταῖς δικαστηρίοις, καὶ ὅτι νέον τι σύστημα ἐκλογῆς τῶν ἐν τῷ νομοθετικῷ συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ.

Ἀγγλία.

Πλήρεις εἶναι αἱ σήμερον κομισθεῖσαι ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες τῶν ἐν Leeds ἀγορεύσεων τοῦ μεγάλου τῆς Ἀγγλίας τέκνου καὶ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ μεθ' οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὁ Γλάδστων ὑπὸ τῶν ἀπειροπληθῶν αὐτοῦ ἀκροατῶν ἔχει τι τὸ ἐνθαρρυντικὸν διὰ πάντα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας φίλον, οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης χώρας καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ὁσημέραι κραταιοῦται, νέας προσκτώμενον δυνάμεις καὶ νέους ἐνθέρμους ὀπαδούς.

Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Βήκονσφηλδ καίριον κατενέχθη τραῦμα κατὰ τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, καθ' ὅσον ὁ εὐφάνταστος ἐκεῖνος πολιτικὸς κατώρθου διὰ πολιτικῆς, κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ συρμοῦ ὀνομαζομένης, πολιτικῆς τῶν πυροτεχνημάτων, νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμόν. Ἀλλὰ τὸ πραγματικὸν καὶ γνήσιον τῆς χώρας κόμμα εἶναι τὸ τῶν φιλελευθέρων, τὸ κεκτημένον τοὺς διασημοτάτους τῆς Ἀγγλίας ἄνδρας, τὸ μὴ διστάζον οὔτε μεταρρυθμίσεις νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οὔτε τὰ δεόμενα καὶ ἄξια προστασίας ἔθνη νὰ εὐεργετῇ. Διὰ τοῦ προσεχοῦς ἡμῶν φύλλου προτιθέμεθα νὰ γράψωμεν λεπτομερέστερον περὶ τῆς εἰς Leeds ἐπισκέψεως τοῦ Γλάδστωνος.

Σήμερον τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται ἡ φυλάκισις τοῦ Πάρνελλ, τοῦ ἡγέτου τῶν αὐτονομιστῶν, τοῦθ' ὅπερ καταδεικνύει, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις σταθερὰν ἔχει ἀπόφασιν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀφόρητον πολιτικὴν τοῦ ἰρλανδικοῦ συνδέσμου.

Η ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΩΝ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Εἰς τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφοῦσιν ἐκ Παρισίων ὑπὸ ἡμερομ. 5 Ὀκτωβρίου τὰ ἑξῆς:

«Λεπτομέρειαί τινες ἀφορῶσαι εἰς τὴν τῶν κοινωνιστῶν σύνοδον ἐν Coire ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα. Καθ' ἣν ὥραν ὁ κόσμος ἐξήταζε τὰς πιθανότητας περὶ τῆς ἐν Βέρνῃ, Ζυρίχῃ, Γενεύῃ ἢ Winterthur συνόδου τῶν κοινωνιστῶν, οὗτοι μετὰ πάσης ἡσυχίας ἀφίκοντο κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν Coire, ἔνθα συνεκροτήθη ἡ πρώτη αὐτῶν συνεδρίασις. Προηδρεύετο αὕτη ὑπὸ τοῦ Bonzet, στοιχειοθέτου ἐργαζομένου ἐν Coire, ἐγκαινίσαντος τὰς ἐργασίας τῆς συνόδου ἐν ὀνόματι τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ δημοκρατικῶν κοινωνιστῶν. Ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ὁ Bonzel μνείαν ἐποιήσατο τῆς ἀντιστάσεως τῶν τῆς Εὐρώπης μέσων τάξεων κατὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς συνόδου ταύτης· διεβεβαίωσεν τοὺς παρευρεθέντας ἀντιπροσώπους, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τούτου ἐπέκειτο κίνδυνος, καθ' ὅσον οἱ Ἑλβετοὶ καλῶς ἐγίνωσκον τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ ἤθελον προστατεύσει πάντας τοὺς ξενιζομένους κατὰ παντὸς μέτρου, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ληφθῇ κατ' αὐτῶν. Ἅπαντα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀντεπροσωπεύοντο ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ, ὡς καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἐξ ὧν εἶχεν ἀποσταλῇ ὁ γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας τῶν ξυλουργῶν, ἥτις, ὡς λέγεται, ἀριθμεῖ περὶ τὰς δέκα καὶ πέντε χιλιάδας μελῶν.

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα πρόκειται νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον εἶναι τὸ περὶ τῆς ἐν διαφόροις χώραις θέσεως τῶν κοινωνιστῶν, τὸ περὶ καταστατικῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, καὶ περὶ τῶν φιλοσοφικῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδεῶν, αἵτινες ἐπικρατοῦσι παρ' αὐταῖς. Ἐξ ὅλων δὲ τούτων τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν θέλουσιν ἐξαχθῇ συμπεράσματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐπικειμένην κοινωνικὴν μεταρρύθμισιν. Μετὰ ταῦτα θέλει συζητηθῇ ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις τοῦ λαοῦ ἐν διαφόροις χώραις καὶ τὸ ἐὰν συνασπισμός τις στενότερος τῶν κοινωνιστικῶν δυνάμεων εἶναι κατορθωτός. Πρόκειται ὡσαύτως νὰ συνταχθῇ κοινωνιστική τις προκήρυξις, ἥτις θέλει μεταφρασθῇ καὶ διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν τάξεων παντὸς ἔθνους. Ἡ προκήρυξις αὕτη θέλει παραστήσῃ ἐναργῶς εἰς τὸν λαὸν τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐξηγοῦσα εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸν τῶν κοινωνιστῶν ἀφ' ἑτέρου. Ἐπὶ τέλους δὲ θέλει ὑποδεικνύει εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, δι' οὗ θέλει οὗτος δυνηθῇ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τῆς τῶν νεωτέρων χρόνων δουλείας. Ἐκ τούτων πάντων πρόδηλον γίνεται, ὅτι οἱ κοινωνισταὶ ἀνέλαβον ἔργον οὐκ ὀλίγον δυσχερές».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ Β. διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ μετὰ τοῦ κ. Θ. Μαυρογορδάτου σύμβασις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Λαρίσσης καὶ Βώλου. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος διαιρούμενος εἰς δύο τμήματα, ὧν ἓν ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Γκερλὶ καὶ ἕτερον ἀπὸ Γκερλὶ μέχρι Βώλου, ἀποπερατωθήσεται ἐντὸς δεκαοκτὼ μηνῶν.

— Διὰ Β. διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ ἐν Ἑλλάδι διάθεσις γραμματίων τοῦ παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως συσταθέντος λαχείου τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐθνικῆς ἐκθέσεως τοῦ 1881, ἐφ' ὧν ἐπιβληθήσεται τὸ νόμιμον τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

— Χθὲς ἐγένετο κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου ἡ κλήρωσις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

— Μετὰ χαρᾶς μανθάνομεν γράφει ἡ «Ἐφημερὶς» ὅτι μετά τινας ἡμέρας ἀπολύονται πάντες οἱ ἐπίστρατοι, οἱ ὑπηρετήσαντες πλειότερον τῶν ἓξ μηνῶν.

— Αὔριον θὰ προσέλθωμεν πάντες οἱ πενθοῦντες φίλοι ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ πολυκλαύστου Βασιλείου μας εἰς μνημόσυνον ὑπὲρ αὐτοῦ δέησιν μεταφερόμενοι διὰ τῆς διανοίας πρὸς τὸ παράδειγμα, ὅπερ κατέλιπεν ἡμῖν ὁ ἄμεμπτος βίος τοῦ χρηστοῦ ἀνδρός.

— Ἀγγέλλομεν μετὰ θλίψεως βαθείας τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ συντάκτου τῆς ἐν Τριπόλει συναδέλφου «Ἀρκαδίας» Θ. Ρηγοπούλου. Ἡ ἀπορφανισθεῖσα «Ἀρκαδία» βαθέως πενθηφοροῦσα προτάσσει τὴν βιογραφίαν τοῦ γεννήτορος αὐτῆς, ἣν λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἐλλείψει χώρου νὰ δημοσιεύσωμεν.

— Ἡ φιλόμουσος κ. Ἀργυρὼ Ε. Φεράλδη ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ γυμνάσιον ἅπασαν τὴν πολύτιμον βιβλιοθήκην τοῦ ἀοιδίμου αὐτῆς πατρὸς Λουκᾶ Ράλλη.

— Τὴν 10 ἱσταμένου μηνὸς ἄρχονται αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Πειραιεῖ στρατιωτικῆς σχολῆς.

— Τουρκαλβανοὶ λῃσταὶ μεταβάντες εἰς τὴν παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων κειμένην κώμην Βάνιτσαν ὅπως συλλάβωσι εὔπορόν τινα χωρικὸν καὶ μὴ κατορθώσαντες τοῦτο, κατακρεούργησαν τρεῖς γυναῖκας εὑρεθείσας ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὧν ἡ μία ἦν καὶ ἔγκυος.

— Εἰς τὸν μητροπολίτην Σερβίας ἐστάλησαν 30 χιλ. ρούβλια ἐκ Πετρουπόλεως πρὸς ἵδρυσιν πανσλαυϊστικῆς ἐφημερίδος, δι' ὃ ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Ρωσσικὸν πρακτορεῖον» παύει ἐκδιδομένη. Ἡ ἐπιχορήγησις τῶν 30 χιλ. ρουβλίων εἶναι ἐτησία.

— Δέκα ἓξ γερμανοὶ κεφαλαιοῦχοι, βιομήχανοι, μηχανικοί, χημικοί, ἰατροί, ἰδιοκτῆται ἀτμοπλοίων καὶ καθηγηταὶ ἐναύλωσαν ἐκ Τεργέστης τὸ ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Λόυδ Λούτζιφερ, ὅπως περιέλθουν ὅλην τὴν Ἀνατολήν. Ἤδη εὑρίσκονται εἰς Παροικίαν τῆς Πάρου. Ὁ κ. Loening μέγας κεφαλαιοῦχος διευθύνει τὸ δρομολόγιον τῆς περιηγήσεώς των.

— Ἐν Βερβαίνοις, πρωτευούσῃ τοῦ ὁμονύμου δήμου τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας συνεστάθη εἰδικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

— Τὴν 22|4 Ὀκτωβρίου παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀστρονόμων νέος κομήτης ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Λέοντος.

— Κατὰ τὸν «Νεολόγον» Κωνσταντινουπόλεως, τὸ δημόσιον χρέος τῆς Τουρκίας διαιρεῖται ὡς ἑξῆς· 1) Εἰς ἐξωτερικὸν χρέος περίπου 300 ἑκατομμύρια λιρῶν ὀνομαστικῶν. 2) Κυμαινόμενον χρέος 40 ἑκατομ. 3) Χρέος πρὸς τοὺς τραπεζίτας Γαλατᾶ 8 ἑκατομμυρίων λιρῶν πραγματικῶν. 8) Πολεμικὴν ἀποζημίωσιν πρὸς τὴν Ρωσσίαν 40 ἑκατομ. λιρῶν πραγματικῶν.

— Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Βύρωνος» ἐξελέχθη παμψηφεὶ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Νικόλαος Σπανδωνῆς ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου κ. Κ. Κυριακοῦ, μεταβάντος εἰς Παρισίους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Παρίσιοι, 13 Ὀκτωβρίου. — Ἡ συνέντευξις μεταξὺ τοῦ προέδρου κ. Γρεβὺ καὶ τοῦ Γαμβέττα ἐγένετο σήμερον. Ὁ κ. Γαμβέττας φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον πρὸ τῶν συζητήσεων ἐν τῇ νέᾳ βουλῇ, ἕνεκεν δὲ τῆς γνώμης ταύτης τοῦ κ. Γαμβέττα ἀπεφασίσθη, ὅτι νέα συνέντευξις θέλει λάβει χώραν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ προέδρου μετὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζήτησιν.

Ἐράτ, αὐθημερόν. — Ὁ Ἀβδουραμὰν ἐνίκησε τὸν Ἐγοὺβ-Χὰν ὅστις κατέφυγε εἰς τὴν Περσίαν. Ὁ Ἀβδουραμὰν κατέλαβε τὴν πόλιν Ἐράτ.

Λονδῖνον, αὐθημερόν.—Ὁ κ. Πάρνελ συνελήφθη.

HAVAS

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

εἰς

ΜΑΡΗΝ ΒΕΡΓΩΤΗΝ

Ἀποθανόντα ἐν Πύργῳ τῆς Θήρας τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἴδε τουτονὶ τὸν τύμβον, ὁδοιπόρε.
Ἔχει τὸν Μαρῆν τὸν Βεργωτῆν ἐκεῖνον,
Ὃν μετὰ πολλῶν ὀλοφυρμῶν καὶ θρήνων
Κήδευσαν ἐχθὲς αἱ τοῦ Ὀλύμπου κόραι.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1881.

ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΛΑΓΚΑΔΑΣ.

Μνημόσυνον

Οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ μου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

φαρμακοποιοῦ

καλοῦνται εἰς μνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης ψαλησομένην, αὔριον Κυριακὴ 4 8βρίου ὥραν 9 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 8βρίου 1881.

Ὁ ἀδελφὸς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Η ΕΤΕΡΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμ. ἀριθμόν.)

Ἐρωτῶ νῦν τίς ἦτο ὁ μουφλούζης; ὁ δανειστὴς κ. Οὐτιὲ ἢ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις; καὶ ἐρωτῶ ὑπάρχει τρόπος ἐλεεινοτέρου ἐξευτελισμοῦ μιᾶς κυβερνήσεως τούτου; Εὑρισκόμην μεταξὺ δύο πυρῶν. κατὰ τὸ διάστημα τῶν δέκα αὐτῶν ἡμερῶν, εἶχον καθ' ἑκάστην μίαν ἱστορίαν μετὰ τοῦ κ. Οὐτιέ, ὅστις πρὸ τῆς διαδραματίσεώς της μοὶ ἔπεμπε μίαν πανταχοῦσαν γέμουσαν δικαίων παραπόνων καὶ δικαίας ἀγανακτήσεως. Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ εἰς μάτην ἠδυνήθην νὰ τὸν καταπραΰνω, κατέφυγεν εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, διηγήθη πρὸς αὐτόν, ἀγνοῶ τί, τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι ἡ πρεσβεία διεκοίνωσε μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ δὲ ἐξοχότης του ὅπως ἀπομακρύνῃ πᾶσαν εὐθύνην ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλεγεν ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ ὅτι πρέπει νὰ κάμωσι καλὰ μὲ τὸν Στέφανον Ξένον.

Ἐκ τῶν 4445 φρ. ἔδωκα ἓν μέρος πρὸς τὸν κ. Οὐτιὲ ἐνώπιον τοῦ δικηγόρου του κ. Ράλλη καὶ διεβίβασα ἓν μέγα μέρος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως πληρωθῶσι πολλοὶ μικροὶ ἐκκρεμεῖς λογαριασμοί. Ἐν τούτοις ὁ κ. Οὐτιὲ ὁρῶν τὸ ἀδύνατον νὰ λάβῃ τὸ ἐπίλοιπον τῶν χρημάτων του ἤρξατο τὴν κατ' ἐμοῦ ἐκκρεμῆ δίκην του.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς πάντα ταῦτα ἀλλά, ὡς ἐξ ἀρίστης πηγῆς ἐβεβαιώθην, εἶπε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον ὅτι ποτὲ δὲν μοὶ ἔγραψεν οὔτε μίαν ἐπιστολήν, ὅτι δὲ δὲν ἔχω οὔτε μίαν γραμμὴν ἐκ τῆς χειρός του, οὔτε ποτὲ εἶχον οὐδεμίαν ἐντολήν. Τοὺς αὐτοὺς λόγους εἶπε καὶ πρὸς τὸν κ. Ι. Μεταξᾶν πρώην πρόξενον ἐν Βηρυττῷ προσθέσας μάλιστα πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀξιοπρεπεῖς αὐτοὺς λόγους. Ἄχ! ὁ κατεργάρης μὲ ἐγέλασε καὶ μοῦ ἐπῆρε 5000 δραχμάς.

Περαίνω τὰ τῆς ἱστορίας αὐτῆς δημοσιεύων συγχρόνως καὶ τὰς ἑπομένας τρεῖς ἐπιστολάς μου πρὸς τὴν ἐξοχότητά του ἐγκαταλιμπάνων πρὸς τὸ νοήμον κοινὸν ν' ἀποφανθῇ τίς ἡμῶν ἐξεμετάλλευθη τὸν ἄλλον καὶ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡμέραν τινὰ ὅταν ἀμφότεροι δὲν θὰ ὑπάρχωμεν ἐπὶ τῆς Γῆς, ἴδωσι δὲ τὸ φῶς αἱ πολυπληθεῖς ἐπιστολαὶ καὶ τὰ εἰς χεῖράς μου ἔγγραφα τὰ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος χρονολογούμεναι ἐκ τοῦ 1863, γεγραμμένα δὲ παρ' ἀνδρῶν Εὐρωπαϊκῆς φήμης πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ Φιλελληνικὸν Σύλλογον τοῦ 1863—64 καὶ τὸ Θετταλοηπειρωτικὸν κομιτάτον τοῦ 1868—1870, ἡμέραν τινά, λέγω, ὅταν ἀληθὴς κριτικὴ καὶ βάσανος τοῦ παρόντος θέματος συνεχομένου μετ' ἐκείνου τοῦ 1863 καὶ 1868 ἐξετάσῃ αὐτά, ἀντὶ τῆς παρούσης ἀχαλινώτου κομματικῆς ὑβρεολογίας, τότε θέλει γείνει καταφανὲς ὅτι ἡ ἀνατολὴ ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν φράγκων μόνον διότι οἱ Ἕλληνες ἐγκαίρως δὲν συνεφιλιώθησαν εἰλικρινῶς καὶ βασίμως μετὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Δύσις ἐλυτρώθη ἐκ τοῦ χάους μόνον διότι ἡ φανατικὴ Γαλλία συνεφιλιώθη μετὰ τῆς πολυδογμάτου Ἀγγλίας. Τοῦτο ἦτο τὸ μέγιστον καὶ δυσκολώτερον τῶν ἔργων τοῦ Ναπολέοντος Γ'. Ἀλλ' ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἔσφαλε τὴν ἀποστολήν του. Γελοῖον δὲ καὶ κωμικὸν συγχρόνως ἀναλογιζόμενός τις ὅτι ἔσφαλεν αὐτήν, διότι παρηκολούθησε τὰς νουθεσίας τοῦ Βασιλείου Μελᾶ.

—

Ἀθῆναι 5 Ὀκτωβρίου 1879.

Σεβαστὲ κ. Κουμουνδοῦρε,

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὅτε ἐπανακάμψας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σᾶς ἠρώτησα εἰς τὴν κάτω ταράτζαν τῆς ἐν Φαλήρῳ ἐπαύλεώς σας, ἂν τυχὸν δὲν συνδυασθῶ μετὰ τοῦ κ. Μπούμπουλη, ἡ κυβέρνησις θὰ μὲ πολεμήσῃ; Ὑμεῖς τότε ἐμφαντικῶς μοὶ ἀπαντήσατε· Ὄχι! ὄχι! δι' ὄνομα θεοῦ σὲ θὰ πολεμήσωμεν; Ἐν τούτοις ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφίχθην εἰς Σύρον ὁ δήμαρχος, πρὸς τὸν ὁποῖον κατὰ τὰς ἀρ-

---

δικαίωμα νὰ βιάζῃ τὰ μέλη αὐτῆς ὅπως ὑπομένωσιν ἐν μὲν τῇ μιᾷ περιπτώσει, τὴν παράλογον ἀπρονοησίαν της, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἄσπλαγχνον πρόνοιάν της, καὶ νὰ καθείργῃ διὰ παντὸς ἕνα πτωχὸν ἄνθρωπον μεταξὺ μιᾶς ἐλλείψεώς της καὶ μιᾶς ὑπερβολῆς της· ἐλλείψεως μὲν ἔργου δι' αὐτόν, ὑπερβολῆς δὲ τιμωρίας πρὸς αὐτόν.

Ἂν δὲν ἦναι δεινὸν τὸ νὰ φέρεται οὕτω πως ἡ κοινωνία πρὸς ἐκεῖνα μάλιστα τῶν μελῶν της, ἅτινα ἔτυχον τοῦ ἐλαχίστου κλήρου εἰς τὴν ὑπὸ τῆς τύχης γινομένην διανομὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ εἶνε ἑπομένως τὰ μᾶλλον ἄξια ἐπιεικείας.

Ταῦτα ἀναλογισθεὶς τὰ ζητήματα, κα λύσας αὐτά, ἔκρινε καὶ αὐτὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν κατεδίκασε.

Τὴν κατεδίκασεν εἰς τί; Εἰς τὸ μῖσός του. Τὴν κατέστησεν ὑπεύθυνον δι' ἣν ὑπέφερε τύχην, καὶ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ του, ὅτι ἴσως δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ζητήσῃ μίαν ἡμέραν λόγον παρ' αὐτῆς. Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ του, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἰσορροπία μεταξὺ τῆς ζημίας ἣν αὐτὸς ἐπροξένησε, καὶ τῆς ζημίας ἣν τῷ ἐπροξένουν. Ἐσυμπέρανε τέλος πάντων, ὅτι ἀληθῶς ἡ τιμωρία του δὲν ἦτον μὲν ἀδικία, ἀλλ' ἦτον βεβαίως ἀπανθρωπία.

Ὁ θυμὸς δύναται νὰ ἦναι τυφλὸς καὶ ἄλογος· συμβαίνει νὰ ὀργισθῇ τις ἀτόπως· δὲν ἀγανακτεῖ ὅμως, εἰμὴ ὅταν ἔχῃ κατά τι δίκαιον. Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ᾐσθάνετο ἀγανάκτησιν ἐν ἑαυτῷ.

Ἄλλως τε, ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία κακὸν μόνον τὸν εἶχε κάμει· ποτὲ δὲν εἶδεν ἐξ αὐτῆς, εἰμὴ τὸ ὀργίλον πρόσωπόν της, τοῦθ' ὅπερ ἀποκαλοῦσα Δικαιοσύνην αὐτῆς, δεικνύει πρὸς ὅσους πατάσσει. Οἱ ἄνθρωποι ἥψαντο αὐτοῦ μόνον ἵν' ἀφήσωσιν εἰς τὸ σῶμά του μώλωπας. Πᾶσα ἐπαφὴ ἐξ αὐτῶν, τραῦμα ἐπ' αὐτοῦ. Οὐδέποτε, ἀφ' ὅτου ἦτο παιδίον, οὔτε ἀπὸ τῆς μητρός του, αὐτῆς, οὔτε ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς του, ἤκουσε λόγον φίλιον, δὲν εἶδεν εὐμενὲς βλέμμα. Ἀπὸ παθήματος εἰς πάθημα, ἐσχημάτισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πεποίθησιν, ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε πόλεμος, καὶ ὅτι εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον αὐτὸς ἦτον ὁ ἡττημένος. Δὲν εἶχε λοιπὸν ὅπλον ἄλλο, εἰμὴ τὸ μῖσός του. Τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ ἀκονίσῃ ἐντὸς τοῦ κατέργου, καὶ νὰ τὸ συμπαραλάβῃ ἐξερχόμενος.

Ἐν Τουλῶνι ὑπῆρχε σχολεῖον διὰ τοὺς ἐν τῷ κατέργῳ, διευθυνόμενον ὑπὸ καλογήρων, διδασκόντων τὰ ἀναγκαιότερα εἰς τοὺς ὅσοι τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἤθελον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον τεσσαρακοντούτης· ἔμαθεν ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμητικήν. Ἠσθάνθη ὅτι ἐνισχύων τὴν διάνοιαν, ἐνίσχυε τὸ μῖσός του. Εἴς τινας περιπτώσεις, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ τὸ φῶς κρατύνουσι τὴν κακίαν.

Θλιβερὸν ἐστὶ λέγειν. Ἀφοῦ ἔκρινε τὴν κοινωνίαν ὡς τέκτονα τῶν κακῶν του, ἔκρινε καὶ τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ὡς τέκτονα τῆς κοινωνίας καὶ κατεδίκασε καὶ αὐτήν. Οὕτως, ἐντὸς δεκαεννέα ἐτῶν καταθλίψεως καὶ δουλείας, ἡ ψυχὴ αὕτη καὶ ἤρθη καὶ ἔπεσε. Καὶ φῶς μὲν ἀφ' ἑνός, σκότος δὲ εἰς αὐτὴν εἰσέδυσεν ἀφ' ἑτέρου.

Ὡς εἴδομεν, ὁ Γιάννης Ἀγιάννης δὲν ἦτο πονηρᾶς φύσεως. Ὑπῆρχεν ἔτι ἀγαθός, ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ κάτεργον. Ἐκεῖ κατεδίκασε τὴν κοινωνίαν, καὶ ἐκεῖ ᾐσθάνθη ὅτι καθίστατο μοχθηρός· ἐκεῖ δὲ κατεδίκασε καὶ τὴν Θείαν Πρόνοιαν καὶ ᾐσθάνθη ὅτι καθίστατο ἀσεβής.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Γιάννης εἶχε φυσικήν τινα ῥώμην, ὅσην οὐδεὶς τῶν ὁμοδούλων του. Ὅταν ἐτίθετο νὰ κλώσῃ κάμηλόν τινα πλοίου, ἢ νὰ περιστρέψῃ ἐργατοκύλινδρον, ἤξιζεν ὅσον τέσσαρες. Ἐνίοτε ἀνήγειρε καὶ ὑπεβάσταζε μέγιστα βάρη ἐπ' ὤμων, καὶ χρείας τυχούσης ἀντικαθίστα τὸ λεγόμενον κρίκιον, μηχανὴν ἥτις ἀπητεῖτο δι' αὐτά· ἐξ οὗ καὶ τὸν ἐπωνόμασαν οἱ συνάδελφοί του Κρικογιάννην. Συνέβη ποτὲ νὰ ἐπισκευάζεται ὁ ἐξώστης τοῦ δημαρχείου τῆς Τουλῶνος, μία δὲ τῶν καρυατίδων αἵτινες τὸν ὑποβαστάζουσιν, ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τοῦ τοίχου, παρ' ὀλίγον ἔπιπτεν, ὅτε ὁ Γιάννης, τυχὼν ἐκεῖ παρών, ἔβαλεν εὐθὺς τὴν ὠμοπλάτην του, καὶ στηρίξας τὴν καρυάτιδα δίκην ἀντηρίδος, ἔδωσε καιρὸν εἰς τοὺς ἐργάτας νὰ προφθάσωσι.

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐκαμψία του ὑπερέβαινε τὴν ῥώμην. Δεσμῶταί τινες τῶν κατέργων, αἰωνίως διανοούμενοι δραπετεύσεις, κατορθοῦν ἕως τέλους νὰ καταστήσωσιν ἀληθῆ ἐπιστήμην τὴν ῥώμην ἡνωμένην μετὰ τῆς ἐπιτηδειότητος· τὴν ἐπιστήμην τῶν μυώνων. Ὅλην μυστηριώδη στατικὴν ἀσκοῦσι καθεκάστην οἱ δεσμῶται, οἱ αἰώνιοι οὗτοι τῶν μυιῶν καὶ πτηνῶν φθονεροὶ θεαταί. Πρὸς τὸν Ἀγιάννην, ἦτον ἁπλῆ παιδιὰ τὸ ν' ἀναβαίνῃ ἀναρριχώμενος μέχρι τῆς κορυφῆς μιᾶς καθέτου, εὑρίσκων στήριγμα ὅπου μόλις διεκρίνετο προέχων κόμβος τις. Δοθείσης τῆς γωνίας τοίχου, αὐτός, διὰ τῆς τανύσεως τῶν ὤμων του καὶ τῶν γονάτων, διὰ τῶν ἀγκώνων του καὶ τῶν πτερνῶν, ἐγκολαπτομένων εἰς τὰς ἐλαχίστας τῶν πετρῶν ἀνωμαλίας, ἀνήρχετο ὡς διὰ μαγείας μέχρι τρίτης ὀροφῆς. Ἐνίοτε ἀνέβαινεν οὕτω πως καὶ μέχρι τῆς στέγης τοῦ κατέργου.

Ἐλάλει ὀλίγον. Δὲν ἐγέλα. Ἐχρειάζετο ἄκρα τις συγκίνησις ὅπως τοῦ ἀποσπάσῃ, ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους, τὸν καταχθόνιον ἐκεῖνον γέλωτα τῶν δεσμωτῶν τοῦ κατέργου, τὸν παρεμφερῆ πρὸς ἠχὼ τοῦ γέλωτος τῶν δαιμόνων. Τὸν ἔβλεπες, κ' ἐνόμιζες ὅτι ἦτο πάντοτε προσηλωμένος εἰς πρᾶγμά τι φοβερόν.

Τῷόντι, ἦτο πάντοτε εἰς διαλογισμοὺς βυθισμένος. Ἠσθάνετο συγκεχυμένως πως, ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπῆρχε τερατῶδές τι. Ὁσάκις, ἐν τῇ αὐχμώδῃ σκιᾷ ὅπου εἷρπεν, ἔστρεφε τὸν αὐχένα καὶ ἐπειρᾶτο ν' ἀνυψώσῃ τὸ ὄμμα, ἔβλεπε μετὰ τρόμου καὶ λύσσης ὁμοῦ συσπειρούμενον, προσεπιτιθέμενον καὶ ἀνερχόμενον εἰς ἀχανὲς ὕψος, ἄνωθεν αὐτοῦ πελώριόν τινα σωρίτην πραγμάτων, νόμων, προλήψεων, ἀνθρώπων καὶ πράξεων, σωρίτην πλήρη φοβερῶν χασμάτων, οὗτινος αἱ μὲν περικοπαὶ διέφευγον τὴν ὅρασίν του, ὁ δὲ ὄγκος τὸν κατέπληττε· ἄλλο δὲ τοῦτο δὲν ἦτον εἰμὴ ἡ τεραστία πυραμὶς ἣν ὀνομάζομεν πολιτισμόν.